

عنوان مقاله:

افقی نو در حکمرانی شایسته آبخیز و توسعه پایدار

محل انتشار:

فصلنامه ترویج و توسعه آبخیزداری، دوره 9، شماره 35 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

علی طالبی - استاد، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه یزد و رئیس انجمن آبخیزداری ایران

امین صالح پورجم - استادیار، پژوهشکده حفاظت خاک و آبخیزداری، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران

مهین کله هوئی - دانشجوی دکتری علوم و مهندسی آبخیزداری، دانشگاه تربیت مدرس

جمال مصفايي - استادیار، پژوهشکده حفاظت خاک و آبخیزداری، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

آبخیزداری در ایران نیازمند ایجاد نگرشی نو در الگوی های مدیریتی خویش است. اجرای سیاست های بخشی نگر موجود در کشور، باعث افزایش فشار بر کیفیت و کمیت منابع طبیعی ارزشمند کشور شده است. این در حالی است که در شرایط کنونی، حوزه های آبخیز کشور با الگوهای کنونی مدیریتی خویش، هم چنان از شرایط نابسامانی برخوردار است. چالش های مدیریتی موجود گویای این واقعیت است که هنوز در ایران مدیریت حوزه های آبخیز با بحران زیادی مواجه بوده و به خوبی نتوانسته وضعیت سلامت حوزه های آبخیز را بهبود ببخشد. هدف اصلی نوشتار حاضر پرداختن به ضرورت مفهوم سازی رویکردهای مدیریت یک پارچه حوزه آبخیز با جمع آوری مستندات و یافته های در دسترس می باشد. سپس ساختار و چارچوب اجرایی و مدیریتی با راهبردهای مناسب را بر اساس شناسایی عوامل موثر در موفقیت و شکست الگوهای مدیریتی، تدوین نموده است. تغییر نگرش از رویکرد جزیره ای به رویکردی یکپارچه در مدیریت آبخیز، افزایش انسجام درونی و بیرونی ساختارهای تشکیلاتی، بهره گیری از الگوهای مدیریتی مشارکت محور ذی نفعان و تدوین قوانین حامی مربوطه از عوامل موثر در اجرای موثر مدیریت یک پارچه حوزه آبخیز است. افزایش پایداری، تاب آوری و سلامت حوزه های آبخیز در گرو اجرای اصولی مدیریت یکپارچه آبخیز است. دستاوردهای این مطالعه می تواند خط مشی روشن برای مدیران و سیاست مداران بخش منابع طبیعی کشور باشد.

کلمات کلیدی:

الگوهای مشارکتی، ذی نفعان حوضه، سلامت آبخیز، حفاظت خاک و آب، مدیریت یک پارچه آبخیز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1866718>

